

[Aksel Larsen.]

været rigtigst, om man ikke havde sat Arbejdsgiverforeningen i stand til at nægte at forhandle ud fra den sikre forvisning, at regeringen nok skulle ordne overenskomst-situationen. Derfor finder jeg, det var rigtigst, hvad vi foreslog ved første behandling, at folketinget burde sende lovforslaget tilbage, eller regeringen burde trække lovforslaget tilbage, og så burde folketinget sige til Arbejdsgiverforeningen: kan I så se at komme til at forhandle, ellers må I være forberedt på, at vi tager det op på en helt anden måde.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at jeg må huske på, at en fugl i hånden er bedre end 10 på taget. Ja, selvfølgelig, men det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har bare ikke bevist, at man ikke kan få fat på nogle af de 10 fugle, som det ærede medlem påstår sidder på taget. Det dér med, at en fugl i hånden er bedre end 10 på taget, kan man altid bruge i en sådan situation, men det er ikke noget værd. Det ærede medlem siger, at man må huske på, at ellers var der blevet arbejdskamp. Det er slet ikke sikkert, at der var blevet arbejdskamp, det ved det ærede medlem ikke noget om, men det er i hvert fald en højst besynderlig manér, at en forbundsformand står op og forskrækker arbejderne og siger: vi må endelig lade os nøje med, hvad regeringen vil beskære os, for vi vil ikke risikere, at vore faglige organisationer skal blive brugt til at varetage medlemmernes interesser.

Vi har fået at vide, at forslaget til lov om udbyttebegrænsning er noget, som hænger sammen med forslaget til lov om forlængelse af kollektive overenskomster, for når arbejderne ikke må få mere i løntillæg, så skal aktionærernes udbytte af aktieselskaberne også begrænses. Nu må jeg have lov til at erindre om, hvad jeg sagde ved første behandling: dette er ingen begrænsning, det er højt regnet en art bunden opsparing, og pengene kan som sagt frigives, når de 2 år er gået.

Derom siger det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at der er jo ingen grund til at tage sorgerne på forskud, vi kan bare vente og se, og hvis det viser sig, at det er uforsvarligt at lade aktieselskaberne betale disse penge ud om et eller to år, kan vi gribe ind til den tid. For det første:

kan det ærede medlem give mig nogen som helst garanti for, at der i så fald vil blive grebet ind? For det andet: kan det ærede medlem ikke huske tilbage til 1940, hvor vi også fik en udbyttebegrænsning? Det var ikke en begrænsning i de penge, der måtte udbetales, men en begrænsning af de udbytteprocenter, man måtte operere med, og det bevirkede simpelt hen, at aktieselskaberne opsparede pengene på den ene eller den anden måde, og efter krigen kunne aktionærerne så få dem i form af større udbytte, i bonus, i friaktier eller på anden måde. Noget lignende vil ske her, og derfor er det slet ikke nogen udbyttebegrænsning, og den beklagelse, man er kommet med fra fondsbørsens medlemmer, finder jeg ikke er berettiget. Den kunne naturligvis være berettiget, hvis det var sandt, hvad der står her i regeringens hovedorgan, Aktuelt, for den 3. marts 1963. Midt på forsiden er en firespaltet artikel:

„Et ordentlig smæk til mange aktionærer. To store aktieselskaber må ned-sætte udbytteprocenten med ca. 10 pct.“

Ja, så får man forståelsen af, at så er den ganske forfærdelig gal.

Det fortalte fondsbørsens deputation også. Den kom med nogle papirer til os og sagde, at den var helt gal for mange aktieselskaber, fordi de havde i fjor eller i forfjor udvidet aktiekapitalen mod kontante indbetalinger fra aktionærerne, og så ville det være urimeligt, at de skulle stilles lige så dårligt som dem, der havde udvidet aktiekapitalen ved at udstede friaktier. Man henviste til forskellige aktieselskaber. Men det, jeg naturnødvendigt beskæftigede mig mest med og var lettest for mig at forstå, var henvisningen til de arme aktionærer i De danske Sukkerfabrikker. Man sagde, at De danske Sukkerfabrikker havde en aktiekapital på 45 mill. kr., men i fjor udvidede man den med 22½ mill. kr. Disse nye 22½ mill. kr. kunne aktionærerne købe, og så fik de kun 7½ pct. i dividende af dem i fjor, og det slog gennemsnitsudbyttet for de tre år ned; det vil efter beregninger, vi fik — jeg har ikke efterkontrolleret dem, men håber, de er rigtige — bevirke, at så kommer aktionærerne i selskabet ned på at få ikke 15 pct., men 10¾ pct. i udbytte for hvert af de kommende to år. Ja, det er jo muligt, at de ikke